POMOC PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNA

Pomoc udzielana dziecku w przedszkolu polega na rozpoznaniu i zaspokajaniu jego indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych, oraz rozpoznawaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych dziecka i czynników środowiskowych wpływających na jego funkcjonowanie w przedszkolu w celu wspierania potencjału rozwojowego dziecka i stwarzania warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu przedszkola oraz w jego środowisku społecznym.

Organizowaniem pomocy psychologiczno – pedagogicznej zajmuje się dyrektor przedszkola.
Pomocy psychologiczno – pedagogicznej udzielają nauczyciele oraz specjaliści, w szczególności: pedagog specjalny, psycholog, logopeda.

Pomoc psychologiczno – pedagogiczna udzielana jest:

- w trakcie bieżącej pracy z dzieckiem;
- poprzez zintegrowane (wspólne) działania nauczycieli i specjalistów;
- zajęcia rozwijające uzdolnienia (dla dzieci szczególnie uzdolnionych);
- zajęcia specjalistyczne: korekcyjno – kompensacyjne (dla dzieci które posiadają orzeczenie bądź opinie z poradni psychologiczno – pedagogicznej, a także ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się), logopedyczne (dla dzieci z zaburzeniami mowy), rozwijające kompetencje społeczno – emocjonalne (dla dzieci przejawiających trudności w funkcjonowaniu społecznym);
- zajęcia z psychologiem.

Zajęcia rozwijające uzdolnienia oraz specjalistyczne prowadzą nauczyciele i specjaliści posiadający kwalifikacje odpowiednie do rodzaju zajęć wykorzystując aktywizujące metody pracy.

Każdego roku dyrektor przedszkola powołuje zespół do spraw pomocy psychologiczno – pedagogicznej. W skład zespołu wchodzą nauczyciele specjaliści: psycholog, logopeda, nauczyciel wspomagający, pedagog specjalny, wychowawcy grupy w której jest dziecko z orzeczeniem oraz inni nauczyciele pracujący z dzieckiem.

ZAJĘCIA KOREKCYJNO – KOMPENSACYJNE

Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne, zamiennie nazywane także terapią pedagogiczną, są jedną z form zajęć specjalistycznych w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne organizowane są dla dzieci:

- ✓ z zaburzeniami rozwojowymi (niesłyszące, niedosłyszące, niewidzące, niedowidzące, niepełnosprawne ruchowo, niepełnosprawne intelektualnie, z autyzmem, zespołem Aspergera, z niepełnosprawnościami sprzężonymi, z chorobami przewlekłymi, z zaburzeniami psychicznymi oraz niedostosowane społecznie)
- ✓ z odchyleniami rozwojowymi
- ✓ ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się (z dysleksją, dysgrafią, dysortografią, dyskalkulią)

Zadania podejmowane na zajęciach korekcyjno-kompensacyjne skupiają się m.in. na:

- ✓ stymulowaniu rozwoju intelektualnego,
- ✓ usprawnianiu funkcji wzrokowych i orientacji przestrzennej,
- ✓ usprawnianiu funkcji słuchowo-językowych,
- ✓ usprawnianiu sprawności manualnej i grafomotoryki,
- ✓ rozwijaniu procesów poznawczych, w tym myślenia, uwagi, pamięci, wyobraźni,

- ✓ ćwiczeniu koncentracji i spostrzegawczości,
- ✓ wyrównywaniu braków w wiadomościach i umiejętnościach,
- ✓ dostrzeganiu uzdolnień,
- ✓ budowaniu poczucia własnej wartości oraz pewności siebie.

ZAJĘCIE EMOCJONALNO- SPOŁECZNE

Zajęcia rozwijające kompetencje emocjonalno-społeczne, jak sama nazwa wskazuje służą kształtowaniu i rozwijaniu kompetencji emocjonalnych i społecznych, a więc umiejętności rozpoznawania i panowania nad swoimi emocjami, ale także odczytywania emocji innych i adekwatnego zachowania się w danej sytuacji społecznej. Zajęcia rozwijające kompetencje emocjonalno-społeczne organizuje się dla dzieci, przejawiających trudności w funkcjonowaniu społecznym. Warto dodać, że wczesne rozpoznanie zaburzeń zachowania czy emocji i właściwie podjęte działania są konieczne w celu przeciwdziałania niedostosowaniu społecznemu. Na zajęcia kierowane są dzieci, z problemami adaptacyjnymi, nieśmiali, mający trudności w nawiązywaniu relacji z rówieśnikami, agresywne, z obniżoną samooceną, z brakiem motywacji do nauki, z nieumiejętnością radzenia sobie z trudnymi sytuacjami, z depresją, po sytuacjach traumatycznych, w trakcie kryzysów rozwojowych, przejawiający zachowania destrukcyjne czy ryzykowne. Przykładowe metody wykorzystywane podczas zajęć rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne:

- ✓ Muzykoterapia – m.in. ćwiczenia relaksacyjne, wizualizacja, ruch przy muzyce.
- ✓ Choreoterapia, w tym taniec.
- ✓ Metoda ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne – ćwiczenia prowadzące do świadomości własnego ciała, ułatwiające nawiązywanie kontaktu i współpracy z partnerem oraz grupą, pomagające zdobyć pewność siebie i poczucie bezpieczeństwa w otoczeniu.
- ✓ Arteterapia, w tym techniki plastyczne.
- ✓ Biblioterapia, w tym bajkoterapia – bajki i opowiadania terapeutyczne, relaksacyjne.
- ✓ Drama – np. pantomima, wywiady, sytuacje symulowane.
- ✓ Metody rozwiązywania konfliktów – mediacje, negocjacje.
- ✓ Techniki poznawcze i behawioralne – przede wszystkim dla dzieci i młodzieży autystycznej, z lękami, depresją.
- ✓ Gry i zabawy dydaktyczne, dyskusje, burze mózgów.

ZAJĘCIA REWALIDACYJNE

Rewalidację można określić jako proces polegający na doskonaleniu funkcji niezaburzonych dziecka niepełnosprawnego oraz optymalne usprawnianie jego dysfunkcji. Zajęcia rewalidacyjne, są zajęciami o charakterze terapeutycznym, usprawniającym, doskonalącym, korygującym, korekcyjno-kompensacyjnym oraz stymulującym. Zajęcia te wynikają z kształcenia specjalnego, a więc dziecko może z nich korzystać posiadając orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. Głównym celem zajęć rewalidacyjnych jest zapewnienie dziecku osiągnięcia jak najlepszego poziomu funkcjonowania psychicznego i fizycznego (adekwatnie do jego możliwości).

Zajęcia rewalidacyjne skierowane są dla dzieci:

- ✓ niesłyszących,
- ✓ słabosłyszących,
- ✓ niewidzących,
- ✓ słabowidzących,
- ✓ z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją,
- ✓ z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim,
- ✓
- ✓ z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym,
- ✓ z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym,
- ✓ z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera,
- ✓ z niepełnosprawnością sprzężoną.

TERAPIA RĘKI

Motoryka mała to ruchy palców i dłoni, niezbędnych, przy wykonywaniu takich czynności, jak:

- ✓ pisanie,
- ✓ malowanie,
- ✓ rysowanie,
- ✓ lepienie z plasteliny lub mas plastycznych,
- ✓ chwytanie przedmiotów,
- ✓ układanie klocków,
- ✓ wycinanie nożyczkami,
- ✓ wiązanie butów,
- ✓ zapinanie guzików,
- ✓ zapinanie zamków.

Rozwój motoryki małej zależy, od stopnia ukształtowania ogólnej aktywności ruchowej, czyli motoryki dużej. Motoryka duża związania jest z ruchami całego ciała lub znacznej jego części (ręce i nogi), co wymaga mniejszej precyzji ruchów, niż w motoryce małej, w której niezbędna jest zręczność ułatwiająca wykonywanie starannych ruchów palców i dłoni. Istotne jest zatem, aby najpierw rozwijać ogólną sprawność ruchową, a dopiero kolejno przechodzić do rozwoju motoryki małej. Dziecko, które jest nieporadne ruchowo (np. nie potrafi zachować równowagi, złapać piłki) nie będzie w stanie estetycznie rysować czy ładnie pisać. Terapia ręki dla dzieci mających trudności m.in. z pisaniem polega właśnie na początkowym wzmacnianiu mięśni całego ciała (szczególnie rąk, przedramienia i obręczy barkowej), natomiast ćwiczenia usprawniające dłonie i palce są elementem końcowym treningu.

ZAJĘCIA OGÓLNOROZWOJOWE

Celem zajęć ogólnorozwojowych, jest stymulowanie rozwoju fizycznego i psychicznego dziecka. Mali uczestnicy zdobywają nowe umiejętności, zaciekawiają się otaczającym światem i uczą się go poznawać, przeżywają twórcze doświadczenia zmysłowe, a ponadto poszerzają swój horyzont o innych rówieśników i nowych dorosłych.

Zajęcia te, przeznaczone są dla dzieci o prawidłowym lub opóźnionym rozwoju psychoruchowym, a także dla dzieci z parcjalnymi lub fragmentarycznymi zaburzeniami rozwoju (np. mowy lub komunikacji, zaburzeniami koncentracji uwagi, myślenia, pamięci itp.). Głównym założeniem zajęć, jest wszechstronne stymulowanie rozwoju psychoruchowego dziecka poprzez zabawę i ruch.

ZAJĘCIA LOGOPEDYCZNE

Praca logopedy przedszkolnego polega na:
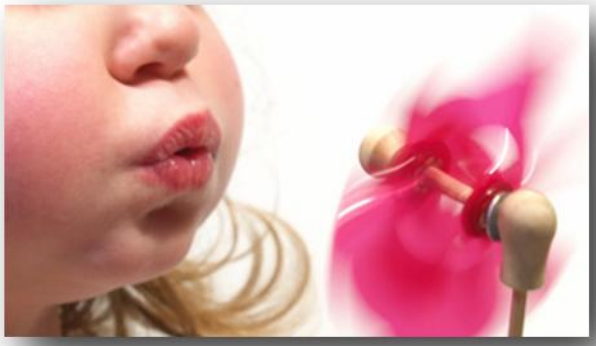
1. diagnozowaniu logopedycznym
2. prowadzeniu terapii wad i zaburzeń mowy (ćwiczenia oddechowe, głosowe, słuchowe, artykulacyjne, stymulujące ogólny rozwój dziecka, leksykalne, kształtujące twórczą aktywność słowną)
3. rozmowach z rodzicami (wyjaśnienie opiekunom celowości ćwiczeń logopedycznych, zasad terapii logopedycznej, demonstracja ćwiczeń).